

2 november – Allerzielen A – B – C

Eerste lezing Jesaja 25,6a.7-9

In die dagen zal de Heer der hemelse machten voor alle volkeren op deze berg een gastmaal aanrichten. Op deze berg zal Hij de sluier verscheuren die over de volkeren ligt en de doek die uitgespreid ligt over alle naties. De Heer zal voor immer de dood vernietigen; Hij zal de tranen van alle gezichten afwissen, en de schande van zijn volk wegnemen van heel het aardoppervlak.

Want zo heeft de Heer besloten. Op die dag zal men zeggen: "Dat is onze God op wie wij hoopten. Hij heeft ons gered. Dit is de Heer op wie wij ons vertrouwen hadden gesteld: laat ons jubelen en ons verheugen in de redding die Hij ons bracht."

Tweede lezing Filippienzen 3,20-21

Broeders en zusters: Maar ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen.

Evangelie Lucas 7,11-17

In die tijd begaf Jezus zich naar een stad die Naïm heette; zijn leerlingen en een grote groep mensen gingen met Hem mee. Hij was juist in de nabijheid van de stadspoort gekomen toen daar een dode werd uitgedragen, de enige zoon van zijn moeder, die weduwe was. Een groot aantal mensen uit de stad vergezelde haar. Toen de Heer haar zag gevoelde Hij medelijden met haar en sprak: "Schrei maar niet." Daarop trad Hij op de lijkbaar toe en raakte die aan. De dragers bleven staan en Hij sprak: "Jongeling, Ik zeg je sta op!" De dode kwam overeind zitten en begon te spreken en Jezus gaf hem aan zijn moeder terug. Allen werden door ontzag bevangen en zij verheerlijkten God, zeggende: "Een groot profeet is onder ons opgestaan," en: "God heeft genadig neergezien op zijn volk." En dit verhaal over Hem deed de ronde door heel het Joodse land en de wijde omtrek.

Van eucharistie naar leven

Evenals onze ongelovige broeders worstelen ook wij met de ergernis van de dood. Ook wij willen er een zin aan geven. Spijt onze scherpzinnigste bedenkingen en onze stoutmoedigste verwachtingen vinden wij die niet. Christus is het die er ons de zin van openbaart. Wat wij als eindpunt beschouwden is maar een overgang. Door zijn verrijzenis doet Christus uit de dood leven ontstaan. Iedere Eucharistieviering is als het ware voedsel voor onderweg; sterkte op onze tocht van dit sterfelijk leven naar het definitieve leven. Zo legt zij een band naar het echte Viaticum dat onze eeuwige verbondenheid met Christus en met allen die in geloof ontslapen zijn bezegelt.